

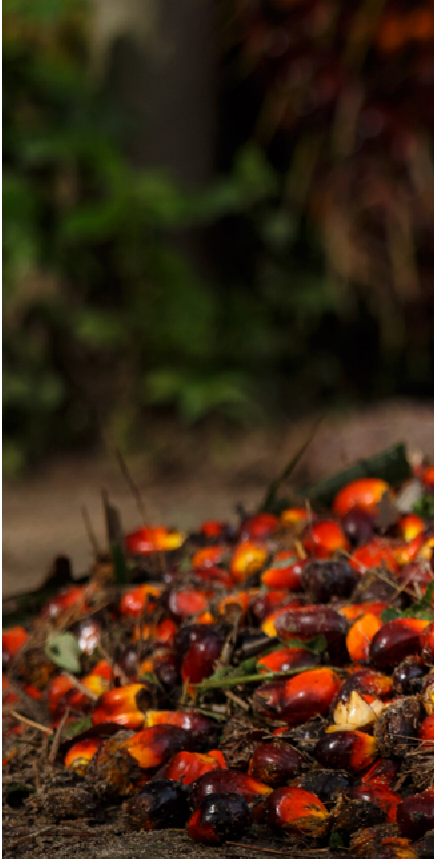
คู่มือแนวทางการ จัดการที่ดีที่สุด

ในการปลูกปาล์มน้ำมันที่มีอยู่เดิมในพื้นที่
พรุสำหรับเกษตรกรรายย่อยของ RSPO

บทที่ 7

การป้องกันไฟไหม้

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ

ข้อความ ข้อมูลเชิงเทคนิค และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่อยู่ในคู่มือฉบับนี้อ้างอิงจากแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและประสบการณ์ต่างๆ จัดทำขึ้นโดยคณะทำงานพื้นที่พริกกลุ่มที่ 2 ของ RSPO และคณะทำงานพื้นที่พริกกลุ่มย่อยสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระของ RSPO แนวทางในคู่มือฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องสะท้อนมุมมองของสำนักเลขาธิการ RSPO หรือผู้มีส่วนร่วม ผู้อุปถัมภ์ และผู้สนับสนุนการทำคู่มือนี้ การตีพิมพ์คู่มือนี้ไม่ได้ผ่านการรับรองโดย RSPO คณะทำงานพื้นที่พริก หรือโดยผู้เข้าร่วมหรือผู้สนับสนุนการพัฒนาการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่พริก แม้ว่าจะได้มีการพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลในคู่มือนี้ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว แต่ไม่ขอรับรองหรือรับผิดชอบต่อนเนื้อหาใดๆ ที่ผิดพลาดหรือไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งความผิดพลาดในการพิมพ์และในเนื้อหา และเมื่อเวลาผ่านไป อาจมีเนื้อหาใหม่เกิดขึ้นแทนที่ ดังนั้น ควรใช้คู่มือนี้เป็นแนวทางและไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการจัดการแปลงในพื้นที่พริก ทั้งนี้ ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปตามเงื่อนไขของท้องถิ่น ทั้ง RSPO คณะทำงานพื้นที่พริก ผู้มีส่วนร่วม หรือผู้สนับสนุนการจัดทำคู่มือนี้ ไม่ขอรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการนำคำแนะนำในคู่มือนี้ไปใช้

คู่มือฉบับนี้ใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยโดยทั่วไป (อ้างอิงจากมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ หรือ RSPO ISH Standard)

กิตติกรรมประกาศ

RSPO ขอขอบคุณคณะทำงานพื้นที่พรุกลุ่มย่อยสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ และคณะทำงานพื้นที่พรุกลุ่มที่ 2 ของ RSPO

สำหรับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมให้การจัดทำคู่มือการจัดการที่ดีที่สุดในการปลูกปาล์ม น้ำมันที่มีอยู่เดิมในพื้นที่พรุสำหรับเกษตรกรรายย่อยของ RSPO ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เราขอขอบคุณสหกรณ์สาวิต จายา (Koperasi Sawit Jaya) และสหกรณ์เบอร์ริงจิน จายา (Koperasi Beringin Jaya) จากอินโดนีเซีย รวมทั้ง สมาคมเกษตรกรรายย่อยอิสระ (PERTANIAGA) จากมาเลเซีย เป็นพิเศษ ที่เข้าร่วมการทดลองนำร่องแนวทางการจัดการที่ดีที่สุดในครั้งนี้ ความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์จากผู้เข้าร่วมเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาเนื้อหาคู่มือฉบับนี้

สารบัญ

การส่งเสริมความรณรงค์เกษตรกร.....	7
การมีส่วนร่วมของผสมผสานได้สวนเสย.....	9
การสนับสนุนและช่วยเหลือจากรัฐบาล.....	9
การสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐบาลมาเลเซีย.....	9
การสร้างสะพานกนกเกบนาในพท.....	10
การพัฒนาคนส่งแวดลอม.....	11
ความเป็นมา.....	11
วัตถุประสงค์.....	12
ผลที่ได้รับ.....	13
แนวทางการดำเนินงาน.....	12
การพัฒนาคนส่งคม.....	13
ความท้าทาย.....	13
หลักการยอมรับโดยสมัครใจ โดยได้รับทราบล่วงหน้า และได้รับขอมลพอเพียง.....	14

วิธีใช้คู่มือแนวทางการจัดการ ตทสด (BMP Manual) ฉบับ

คู่มือแนวทางการจัดการตทสดฉบับ
จัดทำขึ้นโดยประกอบด้วยเจดบท ขงเนนทหวอตางๆ
ทเกยวอขงการปลุกปลามนมนทอยเดมในพนทพร

คู่มือแนวทางการจัดการตทสด
ยงไดเนบขอมสวางสวณจากแบบรายการตรวจสอบมาตรฐาน
RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ (RSPO ISH Standard
Auditor Checklist) ใวในผนวก 1 สำหรับหน่วยรับรองมาตรฐาน
ขงนงคการกลมอจนาไปไซโตควย

การปฏิบัติใดๆ
ทไมเปไปตามมาตรฐานของกลมเกษตรกรรายย่อยอิสระจะหมายถ
งการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรฐาน RSPO
สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ
แตไมถวาเปการปฏิบัติทตคบทคอบคู่มือแนวทางการจัดการตทสด
บบน

คู่มือฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้จัดการกลุ่มอย่างไรบ้าง (ทุกบท)

คู่มือฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอชุดแนวทางการจัดการที่ดีที่สุดที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
สำหรับผู้จัดการกลุ่มและ/หรือเกษตรกรรายย่อย
ในการจัดการการปลูกปาล์มน้ำมันที่มีอยู่เดิมในพื้นที่พรุเขตร้อน ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ 4.4 และ
4.5 ตามมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ปี 2562

การใช้งานคู่มือนี้ระหว่างการตรวจสอบประเมิน

คู่มือแนวทางการจัดการที่ดีที่สุดฉบับนี้
จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระที่มีแปลงปลูกปาล์มน้ำมันเดิมอยู่ในพื้นที่พรุอยู่
แล้ว แนวทางนี้ไม่ใช่หลักปฏิบัติที่เป็นข้อบังคับและไม่สามารถนำมาใช้เพื่อเรียกร้องได้
เนื่องจากสภาพพื้นฐานในพื้นที่แต่ละแห่งอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้
ผู้จัดการกลุ่มหรือเกษตรกรรายย่อยมีบทบาทในการประเมินสภาพของสวนก่อนดำเนินการตามแนวทาง
การจัดการที่ดีที่สุดนี้

บทที่ 7:

กรณีศึกษา การนำแนวทาง
การจัดการที่ดีที่สุดที่นำไปปฏิบัติ

07

7.1

การส่งเสริมความรู้แก่เกษตรกร

บริการด้านการฝึกอบรม

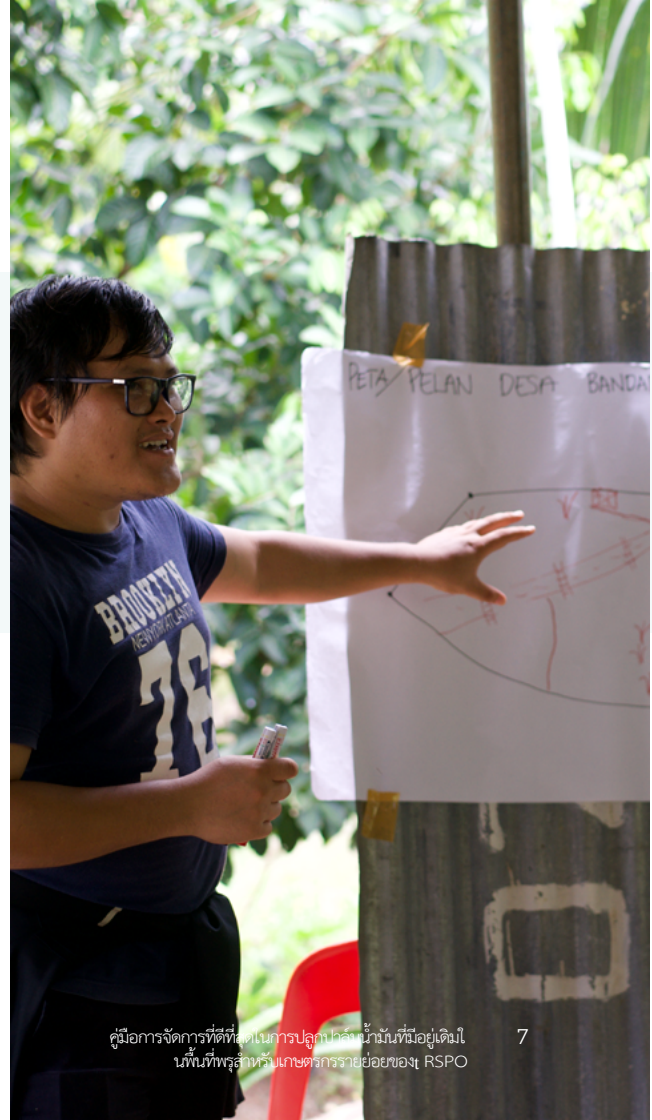
การฝึกอบรมต่างๆ สามารถเพิ่มพูนความรู้ของเกษตรกรรายย่อยและช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง เพื่อให้สามารถสร้างผลผลิตที่ดีและปรับปรุงแนวทางการจัดการสวนได้ การอบรมการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่พรุสำหรับเกษตรกรรายย่อย:

1. การรับรองมาตรฐาน
2. การดูธาตุอาหารของพืช
3. การจัดการน้ำ
4. การจัดการศัตรูพืชและโรคพืชแบบบูรณาการ (IPDM)
5. การป้องกันและควบคุมอัคคีภัย
6. การทรุดตัวของดิน/การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)

1. สถาบันฝึกอบรมเกษตรกรรายย่อยของ RSPO (ชื่อย่อ STA)

สถาบันฝึกอบรมเริ่มโดย RSPO เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่เกษตรกรรายย่อยทั่วโลกได้เข้าถึงการฝึกอบรม สถาบัน STA ได้รับการพัฒนาขึ้น โดยมุ่งเน้นที่การปรับปรุงความเป็นอยู่ของเกษตรกรรายย่อย และแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืน โดยแนวทางของสถาบันคือการฝึกอบรมครูผู้ฝึกอบรม และสถาบัน STA ทำงานร่วมกับพันธมิตรจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อขยายศักยภาพการจัดการจัดฝึกอบรมภาคสนาม องค์กรต่างๆ ทั้งที่อยู่ในภาครัฐหรือที่ไม่ใช่ภาครัฐกิจใดๆ ทั้งที่ทำงานโดยตรงหรือโดยอ้อมกับเกษตรกรรายย่อยปาล์มน้ำมัน สามารถเป็นพันธมิตรกับสถาบัน STA ได้ทั้งสิ้น

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูที่เว็บไซต์ : <http://www.sta.rspo.org>

2. ศูนย์ TUNAS (คณะกรรมการน้ำมันปาล์มมาเลเซีย) –
หน่วยงานของรัฐที่สนับสนุนเกษตรกรรายย่อยในประเทศ
มาเลเซีย

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
เกษตรกรรายย่อยจำเป็นต้องปรับใช้แนวปฏิบัติทางการเกษตร
ที่ดีและความรู้ทั่วไปในการปลูกปาล์มน้ำมัน
ศูนย์แนะแนวและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปาล์มน้ำมัน (ศูนย์
TUNAS) ภายใต้คณะกรรมการน้ำมันปาล์มของมาเลเซีย
(MPOB) มีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำทางเทคนิค
เช่น ผ่านการพูดคุย อบรมหลักสูตรระยะสั้น
การสอนผ่านการปฏิบัติ และการสาธิตในพื้นที่

7.2

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รูปที่ 1: กลุ่มเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับการรับรองจาก RSPO ในกาลิมันตันกลางได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทน้ำมัน PT Sawit Sumbermas Sarana Tbk (SSMS) ในการดำเนินการเผ่าระงับจุดเสี่ยงเกิดอัคคีภัยง่าย

การห้ามใช้ไฟเพื่อเคลียร์พื้นที่
คือหลักเกณฑ์สำคัญของมาตรฐานเกษตรกรรรายย่อยอิสระ RSPO ซึ่งนำมาใช้เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2562 โดยกลุ่ม Asosiasi Petani Kelapa Sawit Mandiri ที่ได้รับการรับรองจาก RSPO ในกาลิมันตันกลาง ตระหนักว่าไฟในพื้นที่เดียวสามารถแพร่กระจายไปยังที่อื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะบริเวณที่ใกล้กับพื้นที่ฟรุ้ที่ติดไฟได้ง่าย ดังนั้นวิธีการลดเหตุไฟไหม้ในช่วงฤดูแล้ง โดยได้รับความช่วยเหลือจากสมาชิกเกษตรกรของ RSPO บริษัทน้ำมัน PT Sawit Sumbermas Sarana Tbk (SSMS) การเฝ้าติดตามระงับจุดเสี่ยงที่จะเกิดอัคคีภัยเป็นไปได้โดยง่าย โดยใช้เข็มทิศดิจิทัลและแผนที่ที่อยู่ในโทรศัพท์

7.3

การสนับสนุน/ความช่วยเหลือจากระดับรัฐบาล

7.3.1 ความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลมาเลเซีย

เพื่อให้แน่ใจว่าเกษตรกรรายย่อยยังมีการแข่งขันกันในด้านการผลิตและได้ผลผลิตที่สูง รัฐบาลมาเลเซียเปิดตัวโครงการเงินกู้สองโครงการมูลค่า 550 ล้านริงกิต โดยมีอัตราดอกเบี้ย 2% ต่อปี ในเดือนกรกฎาคม 2562 ได้แก่ โครงการ Pembiayaan Mudah Tanam Semula (TSPKS) จำนวน 500 ล้านริงกิต และโครงการ Input Pertanian Pekebun Kecil Sawit (IPPKS) จำนวน 50 ล้านริงกิตมาเลเซีย โครงการเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดภาระทางการเงินของเกษตรกรรายย่อยอิสระในกระบวนการปลูกปาล์ม น้ำมัน และเพื่อช่วยให้เกษตรกรรายย่อยได้รับปัจจัยการผลิตทางการเกษตร เช่น เมล็ดพันธุ์ที่ผ่านการรับรองและพันธุ์ปาล์มที่มีคุณภาพ

ผู้สมัครที่ได้รับการอนุมัติให้กู้ยืมได้ ต้องแสดงหลักฐานการปลูกใหม่ทดแทน พื้นที่เพาะปลูกใหม่ทดแทน การให้ปุ๋ยและการควบคุมวัชพืชและแมลงศัตรูพืชตามแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ผู้สมัครจะต้องสมัครขอรับรองมาตรฐานน้ำมันปาล์มที่มีการผลิตอย่างยั่งยืนของมาเลเซีย (MSPO) จากสถาบัน Sustainable Palm Oil Cluster (SPOC) โครงการกู้ยืมเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรรายย่อย 15,000 รายทั่วประเทศที่เข้าร่วมกับ SPOC อยู่แล้ว และลดภาระทางการเงิน

ตลอดจนเป็นการสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยเข้าร่วมกลุ่มขอรับรองมาตรฐานการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนด้วย
ความช่วยเหลือทางการเงินอาจส่งเสริมให้เกิดการขอรับรองมาตรฐานการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน

ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูที่เว็บไซต์
<https://www.mpob.gov.my/>

7.3.2 การสร้างสระกักเก็บน้ำในพื้นที่

นอกจากการมีโครงสร้างควบคุมน้ำในทางระบายน้ำที่มีอยู่เดิมแล้ว

การสร้างสระกักเก็บยังเป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมและป้องกันอัคคีภัยอีกด้วย

น้ำส่วนเกินซึ่งส่วนใหญ่มาจากฝนในช่วงฤดูฝนหรือจากทางระบายน้ำที่มีอยู่เดิมแล้ว

จะถูกเก็บไว้ในโครงสร้างนี้ก่อนถูกลังลงมาถึงและทำหน้าที่เป็นแหล่งเก็บน้ำขนาดเล็กสำหรับเกษตรกร

สระน้ำนี้ในประเทศอินโดนีเซียเรียกว่า 'อุมบุง' (embung) ใช้สำหรับป้องกันไฟไหม้ป่า

การชลประทาน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือแม้แต่สถานที่ท่องเที่ยว

รัฐบาลชาวอินโดนีเซียได้จัดสรรงบประมาณ 200 ล้านดอลลาร์ถึง 500 ล้านดอลลาร์ต่อการสร้างอุมบุง 1 แห่งสำหรับจัดตั้งโครงการอุมบุงเดซา (Embung Desa Programme)

โครงสร้างของ 'อุมบุง' เรียบง่าย ด้วยความกว้าง 4 ม. x ยาว 6 ม. x ความลึก 3 ม. นี้

เกษตรกรในสวนก็สามารถทำเองได้

แรงงานคนและระยะเวลาที่ใช้ในการก่อสร้างนั้นขึ้นอยู่กับส

ภาพพสุ สำหรับขนาดที่ระบุข้างต้น

ถ้าต้องใช้กระบวนการชุดที่มีการขุดเจาะรากขนาดใหญ่

ก็อาจใช้เวลา 15 วัน

รูปที่ 2: ตัวอย่างสระ 'อุมบุง' ในเขตกุบารา

จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก (ที่มา: mediaindonesia.com)

โครงสร้างเสริมเหล่านี้จะช่วยให้เกษตรกรสามารถควบคุมไฟป่า ยืดอายุการใช้พื้นที่พสุ

และเพิ่มผลผลิตผลปาล์มหลายชนิดได้

โครงสร้างที่ใช้สำหรับการป้องกันอัคคีภัย:

1. น้ำบาดาล
2. สระน้ำ/อุมบุง

โครงสร้างที่ใช้เพื่อประสิทธิภาพของผลผลิต:

1. ระบบระบายน้ำที่ได้รับการปรับปรุง
2. ทำนบ/เครื่องกั้นน้ำในคลอง
3. ฝาย

โครงสร้างสำหรับการตรวจสอบระดับน้ำ

1. เครื่องหมายระดับน้ำ
2. เทียมโซมิเตอร์หรือเครื่องมือวัดแรงดันน้ำ

7.4

การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

บทความนี้เรียบเรียงขึ้นจากโครงการ 'การผลิตและจัดซื้อน้ำมันปาล์มที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน' ที่จัดทำโดย Giz โครงการนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ธรรมชาติและ ความปลอดภัยนิวเคลียร์แห่งสหพันธ์รัฐเยอรมัน (BMU) โดยเป็นการร่วมกันระหว่างอินโดนีเซีย ไทย และเยอรมัน ในช่วงระหว่างปี 2561 ถึง 2565

7.4.1 ความเป็นมา

น้ำมันปาล์มเป็นน้ำมันพืชที่บริโภคกันอย่างแพร่หลายมากที่สุดในโลก ส่งผลให้พื้นที่การผลิตในเขตร้อนเพิ่มขึ้น และการผลิตน้ำมันปาล์มเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ชนบท

ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา ป่าดิบชื้นและพื้นที่พรุถูกนำมาใช้ในการปลูกปาล์มน้ำมัน การถางและทำลายป่าที่มีสาเหตุมาจากการเกษตรและสวนขนาดเล็กที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งรวมถึงสวนปาล์มน้ำมัน มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเมื่อมีการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงการตัดไม้ทำลายป่า เพิ่มปริมาณผลผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน และปรับปรุงความเป็นอยู่ของเกษตรกร

หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจภาครัฐยังซื้อผลิตภัณฑ์จากน้ำมันปาล์มเป็นจำนวนมาก ผลิตภัณฑ์อาหารส่วนใหญ่ในเยอรมันผลิตจากน้ำมันปาล์มที่ผ่านการรับรองแล้ว อย่างไรก็ตาม หน่วยงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐและในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์จำเป็นต้องใช้น้ำมันปาล์มที่ผ่านการรับรองเพิ่มมากขึ้น

7.4.2 วัตถุประสงค์

เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตน้ำมันปาล์ม

เพื่อปรับปรุงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของเกษตรกรรายย่อยในการปลูกปาล์มน้ำมัน

เพื่อเพิ่มจำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองตามมาตรฐานความยั่งยืนที่เข้าสู่ตลาดได้

7.4.3 แนวทางการดำเนินงาน

โครงการมุ่งเน้นที่ห่วงโซ่คุณค่า (value chain) นับตั้งแต่การใช้ที่ดิน การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวผลผลิตและการตลาด ไปจนถึงผู้บริโภค ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานของรัฐ บริษัท และเกษตรกรรายย่อยในประเทศไทยและอินโดนีเซียจึงจัดตั้งภาคีหลายฝ่ายขึ้น

ทีมงานโครงการสนับสนุนการพัฒนาแผนการใช้ที่ดินที่มาจากความร่วมมือของเกษตรกรรายย่อย ผู้แทนรัฐบาล และบริษัทเอกชน

ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผู้ที่มีบทบาทในห่วงโซ่คุณค่านี้ เช่น ผู้ประกอบการโรงงาาน้ำมันปาล์ม คนกลาง และบริษัทข้ามชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนผ่านไปสู่การผลิตที่ยั่งยืน

ในประเทศเยอรมัน

โครงการนี้ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนเรียกร้องให้มีผลิตภัณฑ์ที่ทำจากน้ำมันปาล์มที่ผลิตอย่างยั่งยืน

มีการแนะนำให้หน่วยงานจัดซื้อจัดจ้างของรัฐและบริษัทอาหารสัตว์ซื้อผลิตภัณฑ์ผ่านการรับรอง นอกจากนี้ ยังมีการประชุมโต๊ะกลมกับบริษัทต่างๆ และเว็บไซต์แลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้บริโภค

เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับน้ำมันปาล์มที่ผลิตอย่างยั่งยืนด้วยพันธมิตรของโครงการนี้ ได้แก่ กรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตรของประเทศไทย กระทรวงการวางแผนแห่งชาติของอินโดนีเซีย (BAPPENAS) และจังหวัดกาลิมันตันตะวันออก ตลอดจนองค์กรปฏิบัติการเพื่อสิ่งแวดล้อมเยอรมันหรือดียูเอช (Deutsche Umwelthilfe e.V. – DUH) ในประเทศเยอรมัน

7.4.4 ผลที่ได้รับ

- เมื่อมีการอนุรักษ์ป่าที่มีกักเก็บคาร์บอนได้สูงและปรับปรุงวิธีปฏิบัติทางการเกษตร การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันจะปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงเหลือ 25,000 ตัน มีการพัฒนาสวนปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ในพื้นที่นาร่องโดยเน้นเฉพาะแปลงเดิมที่มีอยู่แล้วหรือพื้นที่ที่ยังไม่ได้เพาะปลูกเท่านั้น
- เกษตรกรรายย่อยมากกว่า 3,100 รายในอินโดนีเซียและไทยได้รับการฝึกอบรมด้านการปลูกอย่างยั่งยืนและเตรียมพร้อมสำหรับการรับรองมาตรฐานความยั่งยืน
- ใช้กฎหมายในประเทศผู้ผลิตเป็นยุทธศาสตร์เพื่อให้มีการนำเกณฑ์ความยั่งยืนและแผนการใช้ที่ดินอย่างเป็นทางการไปใช้
- หน่วยงานจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะของเยอรมันเพิ่มการซื้อผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ผ่านการรับรองอย่างน้อยร้อยละ 10

7.5

การพัฒนาด้านสังคม

บทความนี้เรียบเรียงจากบทความในคอลัมน์ News from Landscape

บนเว็บไซต์ของ USAID ที่ชื่อ Community engagement in Peatland Restoration: Free, Prior, and Informed Consent (FPIC)¹

7.5.1 ความท้าทาย

ไฟไหม้ป่าและไฟใต้ดินที่เกิดขึ้นประจำในอินโดนีเซียส่งผลให้เกิดผลกระทบร้ายแรงต่อสุขภาพและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น

ทำให้เกิดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพอย่างใหญ่หลวงที่ไม่สามารถกู้คืนได้และเกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำนวนมาก

จากรายงานของธนาคารโลกในปี 2558 ภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์นี้สร้างความเสียหายให้กับอินโดนีเซียถึง 16 พันล้านดอลลาร์ ในจังหวัดกาลิมันตันตอนกลาง

ภัยคุกคามนี้ยิ่งเลวร้ายมากขึ้นไปอีกเพราะการสร้างคลองขนาดใหญ่เพื่อระบายน้ำจากพื้นที่พรุ ทำให้มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดไฟไหม้ในดิน

เมื่อเร็วๆ นี้ มีกรณีผลักดันให้หลายหน่วยงานของรัฐ รวมถึงกระทรวงโยธาธิการ สำนักงานฟื้นฟูพื้นที่พรุ (Peatland Restoration Agency หรือ BRG) และหน่วยงานรัฐท้องถิ่น

ปฏิบัติการเพื่อจำกัดการปล่อยน้ำออกจากพื้นที่พรุในเขตปูลังปีซา จังหวัดกาลิมันตันกลาง โครงการริเริ่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาน้ำให้อยู่ในระดับสูงและทำให้พื้นที่พรุยังมีมากขึ้นในช่วงฤดูแล้ง จัดให้มีการระบายน้ำให้เพียงพอเพื่อจะบรรเทาอุทกภัยในฤดูฝน และจำกัดการเข้าถึงของชุมชนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมวิถีการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน

1 <https://www.lestari-indonesia.org/en/community-engagement-peatland-restoration-free-prior-informed-consent-fpic/>

7.5.2 หลักการยินยอมโดยสมัครใจ โดยได้รับทราบล่วงหน้า และได้รับข้อมูลพอเพียง

ได้จัดกิจกรรมต้นแบบการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจนแล้วเสร็จ

ซึ่งมีการใช้กระบวนการที่ชุมชนยินยอมโดยสมัครใจ โดยได้รับทราบล่วงหน้า และได้รับข้อมูลพอเพียง (FPIC)

ขึ้นในหมู่บ้านต่างๆ ที่ครอบคลุมพื้นที่พรุเสื่อมโทรมประมาณ 30,000 เฮกเตอร์ พื้นที่พรุนี้คิดเป็นพื้นที่น้อยกว่า 5% ของจังหวัด แต่ได้รับผลกระทบจากไฟไหม้ในบริเวณนี้คิดเป็น 30% ของอัครศิภยทั้งหมดในปี 2558

การจัดกระบวนการโดยใช้ FPIC ทำให้มั่นใจได้ว่าชุมชนจะได้รับแจ้งข้อมูลอย่างเหมาะสม มีโอกาสเป็นผู้ให้ข้อมูล และยินยอมโดยเต็มใจที่จะสร้าง บำรุงรักษา และปกป้องเขื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นของชุมชนท้องถิ่นส่งผลให้มีการออกแบบเขื่อนในลักษณะที่เรือขนาดเล็กของคนในชุมชนจะสามารถผ่านช่องทางน้ำล้นได้ เพื่อรักษาวิถีการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน

โครงการ LESTARI ให้การสนับสนุนด้านเทคนิคและการเงินสำหรับการจัดกระบวนการ FPIC

ผ่านรูปแบบเวทีสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับเขต

โดยปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันความเสี่ยงทางสังคมสำหรับการจัดกระบวนการ FPIC ทั้งของ USAID และ BRG

รูปที่ 3: การมีส่วนร่วมของชุมชนในการฟื้นฟูพื้นที่พรุ: โดยใช้กระบวนการ FPIC (ที่มา: USAID - Lestari, Indonesia)

ความสำเร็จอันโดดเด่น

กระบวนการ FPIC

ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานรัฐบาล และนำไปสู่การยอมรับจากองค์กรที่เป็นทางการ (Berita Acara)

ซึ่งช่วยสร้างความชอบธรรมทางกฎหมาย สำนักงาน BRG ยอมรับว่าเป็นครั้งแรกที่อินโดนีเซียกระทำการฟื้นฟูพื้นที่พรุผ่านการสร้างทำนบกั้นคลองโดยอิงจากกระบวนการ FPIC

สำหรับแผนขั้นต่อไป สำนักงาน BRG

ประกาศชัดเจนว่าฝ่ายใดก็ตามที่สร้างทำนบกั้นคลองในพื้นที่ที่ต้องอยู่ภายใต้ฉันทมติตามหลัก FPIC

เพื่อให้แนวทางนี้เป็นส่วนหนึ่งของระบบและส่งเสริมให้มีการใช้อย่างยั่งยืน โครงการ

LESTARI ได้ตกลงว่า หลัก FPIC

จะกลายเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานมาตรฐานสำหรับการออกแบบและการดำเนินการกั้นทำนบกั้นคลองในแนวทางการของกระทรวงโยธาธิการ นอกจากนี้ หัวหน้าสำนักงาน BRG ได้ตัดสินใจว่าจะใช้กระบวนการ FPIC ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการ LESTARI

เป็นแบบจำลองสำหรับวางแผนการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมมากขึ้นในสุมาตรา

รูปที่ 4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ในกระบวนการ FPIC กำลังรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับแผนการกั้นทำนบกั้นคลอง (ที่มา: USAID - Lestari, Indonesia)

ผนวก 1:

รายการประเมินมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกณฑ์กำหนด	ตัวขาด	รายการประเมิน
4.4 ในกรณีที่เกษตรกรรายย่อยมีแปลงปลูกอยู่ในพื้นที่ป่าพรุ ปัญหาการทรุดตัวและการเสื่อมสภาพของดินพรุจะลดลงได้โดยการใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุด มีเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแปลงปลูกอยู่บนพื้นที่ที่เป็นป่าพรุหรือไม่? หากไม่มีให้ข้าม	4.4 เกณฑ์ขั้นต้น (E) ผู้จัดการกลุ่มยืนยันจำนวนของแปลงปลูกที่อยู่ในพื้นที่ป่าพรุของสมาชิกในกลุ่ม และเกษตรกรมีความมุ่งมั่นที่จะใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุด (BMPs) และลดการทรุดตัวและการย่อยสลายของดิน (อ้างอิง 1.1 E ผนวก 2)	<ol style="list-style-type: none">1. ผู้จัดการกลุ่มได้ระบุว่ามีการเปลี่ยนแปลงปลูกเดิมของสมาชิกกลุ่มอยู่ในพื้นที่พรุแล้วหรือไม่?2. มีสมาชิกในกลุ่มกี่คนที่มีแปลงปลูกในพื้นที่พรุ?3. เกษตรกรรายย่อยได้ลงนามในสัญญาที่จะใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุด และลดการทรุดตัวและการย่อยสลายของดินพรุแล้วหรือไม่?4. ผู้จัดการกลุ่มรับทราบแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับพื้นที่พรุหรือไม่?
	4.4 หลักเกณฑ์ A (MS A) เกษตรกรรายย่อยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการที่ดีที่สุด และกลุ่มมีแผนปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดไฟไหม้ เพื่อใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุด สำหรับแปลงปลูกบนพื้นที่ป่าพรุ และแนวทางจัดการระบบน้ำสำหรับพื้นที่ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน RSPO	

เกณฑ์กำหนด	ตัวชวด	รายการประเมิน
<p>4.4 ในกรณีที่เกษตรกรรายย่อยมีแปลงปลูกอยู่ในพื้นที่ป่าพรุ ปัญหาการทรุดตัวและการเสื่อมสภาพของดินพรุจะลดลงได้โดยการใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุด</p> <p>มีเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแปลงปลูกอยู่บนพื้นที่ที่เป็นป่าพรุหรือไม่? หากไม่มีให้ข้าม</p> <p>(ต่อ)</p>	<p>4.4 หลักเกณฑ์ B (MS B)</p> <p>เกษตรกรรายย่อยใช้แผนดำเนินงานของกลุ่มตามแนวทางการจัดการที่ดีที่สุด ซึ่งรวมถึงการจัดการไฟและน้ำ และการติดตามอัตราการทรุดตัวของแปลงปลูกบนพื้นที่ป่าพรุ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรรายย่อยได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงจากไฟไหม้ เพื่อนำ BMPs ไปใช้กับการปลูกในพื้นที่พรุ และเพื่อจัดการระบบน้ำในหน่วยรับรองแล้วหรือไม่? 2. หลักฐานการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ มีอะไรบ้าง? 3. ระบบป้องกันและควบคุมเพลิงไหม้ มีอะไรบ้าง? 4. เกษตรกรรายย่อยติดตามอัตราการทรุดตัวของแปลงปลูกเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่พรุอย่างไร? 5. เกษตรกรรายย่อยติดตามระดับน้ำสำหรับแปลงปลูกเดิมในพื้นที่พรุอย่างไร?
<p>4.5 การปลูกแปลงทดแทนบนพื้นที่ป่าพรุสามารถทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมหรือการลุกไหม้ของน้ำเค็มต่ำ ซึ่งจะทราบจากผลการประเมินความเสี่ยง</p> <p>มีเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มที่มีแผนปลูกแปลงทดแทนบนพื้นที่ที่เป็นป่าพรุหรือไม่? หากไม่มีให้ข้าม</p>	<p>4.5 เกณฑ์ขั้นต้น (E)</p> <p>เกษตรกรรายย่อยตกลงว่าจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการปลูกใหม่ทดแทนทั้งหมด และตั้งใจว่าจะปลูกใหม่ทดแทนเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่ำจากปัญหาน้ำท่วมและการบุกรุกของน้ำเค็ม (อ้างอิง 1.1.E ผนวก 2)E</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรรายย่อยได้ลงนามในคำปฏิญาณหรือไม่? โดยตกลงว่าจะ: <ul style="list-style-type: none"> • ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการปลูกทดแทนทั้งหมด และ • จะทำการปลูกทดแทนเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมหรือการรุกคืบของน้ำเค็มต่ำเท่านั้น 2. ผู้จัดการกลุ่มได้รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกทดแทนของสมาชิกในกลุ่มแล้วหรือไม่?

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัด	รายการประเมิน
<p>4.5 การปลูกแปลงทดแทนบนพื้นที่ป่าพรุสามารถทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมหรือการรุกค้ำของน้ำเค็มต่ำ ซึ่งจะทราบจากผลการประเมินความเสี่ยง</p> <p>มีเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มที่มีแผนปลูกแปลงทดแทนบนพื้นที่ที่เป็นป่าพรุหรือไม่?</p> <p>หากไม่มีให้ข้าม</p> <p>(ต่อ)</p>	<p>4.5 หลักเกณฑ์ A (MS A)</p> <p>เกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่ปลูกอยู่บนพื้นที่ป่าพรุจะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงของการเกิดน้ำท่วมในอนาคตที่สัมพันธ์กับการทรุดตัวของดินและแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ดินทางเลือก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรรายย่อยที่มีแปลงปลูกในพื้นที่พรุได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงของการเกิดน้ำท่วมในอนาคตและแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ดินทางเลือกแล้วหรือไม่? 2. หลักฐานการอบรมมีอะไรบ้าง? 3. ใครเป็นผู้จัดอบรม? 4. การอบรมนั้นจัดขึ้นเมื่อใด? 5. เกษตรกรรายย่อยรับทราบถึงความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการทรุดตัวของดินหรือไม่? ความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการทรุดตัวของดินที่ระบุได้มีอะไรบ้าง? 6. มีการระบุแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ดินทางเลือกแล้วหรือไม่?
	<p>4.5 หลักเกณฑ์ B (MS B)</p> <p>เกษตรกรรายย่อยทำการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเกิดน้ำท่วมที่สัมพันธ์กับการทรุดตัวของดินก่อนที่จะทำการปลูกทดแทนในพื้นที่ป่าพรุ</p> <p>และในกรณีที่มีความเสี่ยงสูงให้จัดทำแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ดินทางเลือก</p> <p>โดยเน้นไปที่การวางแผนการประกอบอาชีพทางเลือก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีเกษตรกรรายย่อยในกลุ่มที่ทำการปลูกทดแทนในพื้นที่พรุหรือไม่? 2. มีการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการเกิดน้ำท่วมที่สัมพันธ์กับการทรุดตัวของดินก่อนที่จะทำการปลูกทดแทนหรือไม่? 3. ความเสี่ยงที่ระบุได้ในการประเมินความเสี่ยงนั้น มีอะไรบ้าง? 4. สำหรับพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงได้มีการจัดทำแผนที่รวมกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ดินทางเลือก โดยเน้นไปที่การวางแผนการประกอบอาชีพทางเลือกเข้าไปด้วยหรือไม่? 5. ผู้จัดการกลุ่มรับรู้ถึงกิจกรรมการปลูกทดแทน (ในพื้นที่พรุ) ของสมาชิกในกลุ่มหรือไม่?

ผนวก 2:

มาตรฐานการปฏิบัติงานสำหรับป้องกันและควบคุมไฟไหม้

(ฉบับดัดแปลงจากเอกสาร Standard Operasional Prosedur Pemadaman Kebakaran Lahan, KUD Makarti No.23/SOP-KUD- MKRSM/IV/2019)

เมื่อเผชิญกับความเสี่ยงจากไฟไหม้ ขั้นตอนการดำเนินการเพื่อป้องกันและควบคุมเพลิง มีดังนี้:

1. หากตรวจพบต้นตอเพลิง ต้องดับไฟนั้นทันทีด้วยอุปกรณ์พื้นฐาน
2. สมาชิกในกลุ่มต้องรายงานไปยังระบบควบคุมภายในของกลุ่มหรือหน่วยอำนวยการฉุกเฉิน หากอุปกรณ์พื้นฐานไม่เพียงพอต่อการดับไฟ
3. หน่วยอำนวยการฉุกเฉินจะต้องแจ้งสถานีดับเพลิงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทันที
4. สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีหน้าที่ดับไฟและดำเนินการประเมินผล

ผนวก 3:

คำแนะนำ/มาตรฐานการปฏิบัติสำหรับการติดตามตรวจสอบฝ้าระวังระดับน้ำ

(ฉบับดัดแปลง จากเอกสารเกษตรกรรายย่อยอิสระกลุ่ม 1 Asosiasi Petani Sawit Swadaya Amanah No.022/ DOK/ SOP/ APSSA/2020 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2563)

1. รักษาระดับน้ำโดยชุดทางระบายน้ำและสร้างเขื่อนขนาดย่อมเพื่อติดตามตรวจสอบระดับน้ำ
2. สร้างเขื่อนขนาดย่อมไว้ในจุดสำคัญๆ โดยเฉพาะจุดระบายน้ำหลัก โดยกลุ่มเกษตรกรรายย่อยร่วมกันลงทุน
3. ทำการติดตามตรวจสอบระดับน้ำสูงสุดในเขื่อนทุกเดือน
4. ในการติดตามตรวจสอบระดับน้ำ ให้ใช้ทางระบายน้ำเป็นเครื่องมือวัดระดับน้ำ โดยทำจากท่อพีวีซี ท่อพีวีซีจะต้องยาว 2 เมตร (สูงกว่าระดับผิวน้ำในทางระบายน้ำ 1.5 เมตร และส่วนที่เหลือ (50 ซม.) ควรฝังอยู่ในดิน)
5. การวัดระดับน้ำบนเขื่อนจะเริ่มที่ 0 โดยนับจากผิวดิน
6. ควรเขียนตัวเลขค่าระดับน้ำบนท่อพีวีซี (0 ซม., 10 ซม., 30 ซม., ...150 ซม.) ด้วยสีแดงบนสีพื้นสีขาว และเขียนค่าระดับน้ำฝั่งประสงค์ (60 ซม. และ 80 ซม.) ด้วยสีดำ
7. วัสดุที่ใช้สร้างเขื่อนขนาดย่อมนี้ควรกันน้ำ เป็นแบบคานยื่น (เช่น ไม้ไผ่) และใส่ในกระสอบทราย
8. ให้ทีมตรวจสอบพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (ทีม HCV) ระบุจุดที่ตั้งสำหรับสร้างเขื่อนนี้
9. จะสร้างเขื่อนได้ก็ต่อเมื่อผู้จัดการกลุ่มอนุมัติแล้ว
10. หลังจากสร้างเขื่อนเสร็จแล้ว ให้ทีม HCV ประเมินประสิทธิภาพของเขื่อนและติดตามตรวจสอบระดับน้ำทุกเดือน
11. ติดตั้งหมุดวัดการทรุดตัวของดินที่ทำจากท่อเหล็กเพื่อติดตามตรวจสอบการลดลงของระดับน้ำ
12. ให้ทีม HCV กำหนดจุดติดตั้งหมุดวัดการทรุดตัวของดิน
13. รายงานผลให้ผู้จัดการกลุ่มทราบเพื่อขออนุมัติสร้างเขื่อน
14. จะติดตั้งหมุดวัดการทรุดตัวของดินได้ก็ต่อเมื่อผู้จัดการกลุ่มอนุมัติแล้ว
15. หลังจากติดตั้งหมุดวัดการทรุดตัวของดินแล้ว ให้ทีม HCV ประเมินประสิทธิภาพของเขื่อนและติดตามระดับน้ำทุกเดือน

เอกสารอ้างอิง

Community Engagement in Peatland Restoration: Free, Prior, and Informed Consent (FPIC), News from the Landscape, USAID. Retrieved from <https://www.lestari indonesia.org/en/community-engagement-peatland-restoration-free-prior-informed-consent-fpic/>

Clause 6.1, ISO Quality Management System 9001:2015

International Society of Soil Science – IUSS. 1930. Report to The Subcommittee for Peat Soils of The International Society of Soil Science. Washington D.C., USA, U.S. Bureau of Chemistry and Soils

Mandych, A. F. (2009). Classification of floods. Water Interactions with Energy, Environment, Food and Agriculture-Volume II, 218.

Paramanathan, S. 2016. Organic Soils of Malaysia: Their characteristics, mapping, classification and management for oil palm cultivation. MPOC, 156 pp.

Parish, F., Lew, S.Y., Faizuddin, M. and Giesen, W. (Eds.). 2019. RSPO Manual on Best Management Practices (BMPs) for Management and Rehabilitation of Peatlands. 2nd Edition, RSPO, Kuala Lumpur.

Sideman, B. (2016). Growing Vegetables: Tomatoes. UNH Cooperative Extensions.

Singh, P. K., & Hiremath, B. N. (2010). Sustainable livelihood security index in a developing country: a tool for development planning. Ecological Indicators, 10, 442e451.

Ritzema, H.P., Mutalib Mat Hassan, A. and Moens, R.P. 1998. A New Approach to Water management of Tropical Peatlands: A Case Study from Malaysia. Irrigation and Drainage Systems 12 (1998) 2, p.123-139

Wüst, R. A., & Bustin, R. M. 2004. Late Pleistocene and Holocene development of the interior peat-accumulating basin of tropical Tasek Bera, Peninsular Malaysia. Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology, 211(3-4), 241- 270.

สำนักงานใหญ่กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย

Roundtable on Sustainable Palm Oil

Unit 13A-1, Level 13A, Menara Etiqa, No 3,
Jalan Bangsar Utama 1,
59000 Kuala Lumpur, Malaysia

สำนักงานในประเทศอื่นๆ:

จาการ์ตา อินโดนีเซีย
ลอนดอน สหราชอาณาจักร
ปักกิ่ง จีน
โบโกตา โคลอมเบีย
นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
ไซเทอรัล เนเธอร์แลนด์

RSPO เป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรระดับสากลที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2547
โดยมัตถประสงคเพื่อส่งเสริมการเติบโตและการใช้ผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน
ผ่านมาตรฐานระดับโลกที่นำเชื่อถือและการ RSPO เป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรระดับสากลที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2547
โดยมัตถประสงคเพื่อส่งเสริมการเติบโตและการใช้ผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน
ผ่านมาตรฐานระดับโลกที่นำเชื่อถือและการมีส่วนร่วมของผสมส่วนได้ส่วนเสีย

www.rspo.org

smallholder@rspo.org

www.rspo.org